

Deri ligger jo klart, at Venstre ikke kan støtte dette beslutningsforslag, også fordi vi ønsker, at de folkevalgte generelt skal tage ansvar på sig, som de er blevet valgt til, og bestemt også i forhold til nærdemokratiet og det lokale folkestyre.

Formanden:

Jeg beklager, at jeg overså en markering fra hr. Jan Køpke Christensen til hr. Erling Christensens indlæg, og derfor er ordet nu hr. Køpke Christensens.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Tak, og jeg vil så være hurtig og svare begge ordførerne!

Jeg vil bare kort sige til hr. Erling Christensen, at genbrug i hvert fald er noget, som Socialdemokratiet ofte plæderer at det går ind for, og derfor skulle man måske have været lidt mere positiv og følge med i den udvikling, der er sket, siden sidste gang vi drøftede det her forslag i Folketinget.

Dér må jeg så rose ministeren, for hun har trods alt fulgt med i udviklingen, og der er sket en udvikling, hvor hr. Erling Christensen måske har sovet i timen, men lad det nu ligge.

Med hensyn til Venstre vil jeg bare gøre opmærksom på, at der i Venstres partiprogram står: »Grundlovens bestemmelse om folkeafstemninger er i god harmoni med et samfund, hvor folkestyret udøves ved det repræsentative demokrati. Venstre ser gerne, at der både på landsplan og i amter og kommuner afholdes flere vejledende folkeafstemninger.«

Det siger jo alt om, at Venstre er et parti, der i hvert fald udadtil siger, at det ser positivt på ideen om flere folkeafstemninger, men at man som sædvanlig ikke ved, hvor man har Venstre, når alt kommer til alt, og det er bedrøvende.

Jeg ved ikke, om det kun er ordføreren for Venstre i dag, der har den holdning, men i hvert fald kan man i partiets program finde sted efter sted, hvor partiet netop går ind for flere folkeafstemninger. Jeg skal selvfølgelig ikke belære Venstres ordfører om Venstres partiprogram som sådant, men jeg synes dog, det kunne være interessant, hvis Venstres ordfører selv havde læst netop disse linjer.

(Kort bemærkning).

Chr. O. Aagaard (KF):

Da vor ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremsætte følgende bemærkninger til disse forslag:

Beslutningsforslag nr. B 2 er jo en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 74 fra folketingssamlingen 1992-93, og det har maget sig sådan, at jeg også var ordfører under behandlingen af B 74 i april 1993, hvor jeg som ordfører for Det Konservative Folkeparti afviste forslaget.

Det vil jeg også gøre i dag, og jeg vil gøre det med henvisning til de bemærkninger, som jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremførte under førstebehandlingen af B 74, og mit væsentligste argument var, at for os er det afgørende at fastholde den styreform, vi har valgt her i landet, nemlig det repræsentative demokrati.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 3 om regionale vejledende folkeafstemninger er det da rigtigt, at muligheden for at afholde folkeafstemning ikke bliver benyttet særlig ofte, og det kan vi godt beklage i Det Konservative Folkeparti, for efter vor opfattelse kunne en hel del emner udmærket lægges ud til lokale vejledende afstemninger. Som eksempler kunne jeg nævne byggeri af f.eks. en ny amtsgård eller et nyt rådhus og byggeri af et kulturhus eller en svømmehal eller idrætshal og udlægning af en ny gågade eller ændring af lokalplaner.

Det er eksempler, hvor jeg bestemt ikke kan afvise at et større politisk engagement fra borgernes side, end vi oplever i dag, kunne være tilfældet, for der er ingen tvivl om, at mange borgere i dag nærmest opfatter beslutningerne som definitive og umulige at påvirke. Men det er vigtigt for mig at understrege, at hvis der skal afholdes vejledende folkeafstemninger om politiske spørgsmål på regionalt eller lokalt plan, må det emne, der skal stemmes om, være meget klart defineret, således at vælgerne har en ærlig mulighed for at tage entydig stilling. Kan disse betingelser opfyldes, så ser vi gerne i Det Konservative Folkeparti, at der afholdes flere vejledende folkeafstemninger for at styrke demokratiet.

På lokalt niveau foregår der imidlertid i disse år en rivende udvikling omkring decentralisering både på skoler og på institutioner, og de forældrevalgte bestyrelser og borgerne i almindelighed inddrages i virkelig stor udstrækning i de lokale beslutningsprocesser.